Rättsfallssamlingen

DOM AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL (andra avdelningen)

den 13 mars 2013*

”Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Nekad tillträde till utvärderingstester — Administrationens skyldighet att tolka klagomål förutsättningslöst — Ändring av meddelandet om lediga tjänster efter det att tillträdesproven har hållits — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Rättssäkerhet”

I mål F-125/11,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF, vilken är tillämplig på Euratomfördraget enligt dess artikel 106a,

Isabel Mendes, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna S. Rodrigues och A. Blot,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av J. Currall, i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

PERSONALDOMSTOLEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. I. Rofes i Pujol samt domarna I. Boruta och K. Bradley (referent),

justitiesekreterare: handläggaren X. Lopez Bancalari,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 juni 2012,

följande

Dom

1 Isabel Mendes har, genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 28 november 2011, väckt förevarande talan och yrkat att personaldomstolen ska dels ogiltigförklara det beslut som fattades av uttagningskommittén vid det allmänna uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 om att inte låta henne delta i utvärderingstesterna, dels förplikta Europeiska kommissionen att ersätta den skada som hon lidit till följd av detta beslut.

* Rättegångsspråk: franska.

Tillämpliga bestämmelser

2 Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) har följande lydelse:

”Varje person på vilken dessa tjänsteföreskrifter skall tillämpas kan vända sig till tillsättningsmyndigheten med klagomål över en åtgärd som går honom emot; detta gäller oavsett om myndigheten har fattat ett beslut eller har underlåtit att utföra en handling som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Klagomål skall anföras inom tre månader ...”

3 I artikel 91.2 och 91.3 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”2. Överklagande till Europeiska unionens domstol är endast tillåtet

— då ett klagomål anförts till tillsättningsmyndigheten enligt artikel 90.2 inom den tidsfrist som där föreskrivs, och

— klagomålet avslagits, antingen uttryckligen eller tyst.

3. Överklagande enligt punkt 2 skall ske inom tre månader. Denna period löper från och med

— delgivningsdagen för det beslut som fattats med anledning av klagomålet,

…”

4 Artikel 1.1 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Meddelande om uttagningsprov skall utarbetas av tillsättningsmyndigheten i samråd med Gemensamma kommittén.

I meddelandet skall följande anges:

…

e) Provens art och viktning/poängantal, i de fall uttagningen bygger på prov.

…”

5 Den 17 november 2010 offentliggjorde Europeiska rekryteringsbyrån (Epso), i *Europeiska unionens officiella tidning*, meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AST/111/10 för att upprätta en anställningsreserv av assistenter i lönegrad AST 1 på sekretariatsområdet (EUT C 312 A, s. 1) (nedan kallat meddelandet om uttagningsprov). Sista ansökningsdag var den 16 december 2010.

6 I avsnitt IV i meddelandet om uttagningsprov föreskrevs tillträdesprov och i avsnitt V föreskrevs utvärderingstester. Tillträdesproven var sex till antalet och syftade till att genom flervalsfrågor bedöma de sökandes kunskaper och allmänna kompetens när det gäller läsförståelse (delprov a), tolkning av sifferuppgifter (delprov b), logiskt tänkande (delprov c), och på sekretariatsområdet (delprov f). Vidare avsåg två prov sökandenas yrkesmässiga kompetens och syftade till att bedöma noggrannhet och precision (delprov d) respektive prioritering och organisation (delprov e).

7 Enligt avsnitt IV i meddelandet om uttagningsprov poängsattes delproven a, d, e och f med vardera 0 till 20 poäng, med ett krav för godkänt på 10 poäng. Delproven b och c poängsattes med vardera 0 till 10 poäng, med ett krav för godkänt på minst 10 poäng för de båda delproven tillsammans.

8 I punkt 1 i avsnitt V i meddelandet om uttagningsprov angavs att de sökande som inte bara hade uppnått de bästa resultaten och godkänt resultat i tillträdesproven, utan som även, enligt de uppgifter som lämnats i webbanmälan, uppfyllde de allmänna och särskilda behörighetskraven i avsnitt III i meddelandet om uttagningsprov skulle kallas till utvärderingstesterna.

9 I samma bestämmelse preciserades att kallelsen till utvärderingstesterna gjordes med förbehåll för en efterföljande kontroll av de styrkande handlingarna i varje sökandes ansökan. Vidare angavs det i en fotnot, som det hänvisades till i punkt 1 i avsnitt V i meddelandet om uttagningsprov, att ungefär 2,5 gånger fler sökande än det antal tjänster som uttagningsprovet avsåg skulle kallas till utvärderingstesterna. För de sökande som hade valt portugisiska som språk, föreskrevs det i tabellen i punkt 1 i avsnitt I i meddelandet om uttagningsprov att antalet godkända sökande skulle vara 19.

10 I meddelandet om uttagningsprov förekom även, i en textruta och med fetstil, följande inledningskommentar:

”Innan du ansöker bör du noggrant läsa den handledning [för allmänna uttagningsprov] som offentliggjorts i ... officiella tidning[en] C 184 A av den 8 juli 2010 och på Epsos hemsida.

Handledningen utgör en del av det här meddelandet om allmänt uttagningsprov och hjälper dig att sätta dig in i de bestämmelser som gäller för proven och anmälningsförfarandet.”

11 I handledningen för allmänna uttagningsprov, i dess lydelse vid tidpunkten för omständigheterna i målet, föreskrivs följande i punkt 6.3, med rubriken ”Överklagande”:

”Om du anser att Epso eller uttagningskommittén inte har beaktat principen om likabehandling eller inte har följt

— reglerna för uttagningsförfarandet, eller

— bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov

och om detta är till din nackdel kan du när som helst under förfarandet använda dig av följande möjligheter:

— Skicka in ett administrativt klagomål på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna ...

…

— Överklaga på grundval av artikel 270 [FEUF] och artikel 91 i tjänsteföreskrifterna till Europeiska unionens personaldomstol på följande adress:

Europeiska unionens personaldomstol

…

Tidsfristen [som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna] för dessa två typer av förfaranden börjar löpa från den dag då du underrättas om det beslut som du vänder dig emot ...”

12 Den 3 mars 2011 offentliggjorde Epos en rättelse till meddelandet om allmänt uttagningsprov (EUT C 68 A) (nedan kallad rättelsen). Rättelsen, vilken avsåg poängsättningen av delproven d och e, hade följande lydelse:

”På sidan 3, avsnitt IV.2, ska det

i stället för:

'Delprov d	Yrkesmässig kompetens: noggrannhet och precision	Poängsättning: 0 till 20 poäng Krav för godkänt: 10 poäng
Delprov e	Yrkesmässig kompetens: prioritering och organisation	Poängsättning: 0 till 20 poäng Krav för godkänt: 10 poäng'

vara:

'Delprov d	Yrkesmässig kompetens: noggrannhet och precision	Poängsättning: 0 till 20 poäng
Delprov e	Yrkesmässig kompetens: prioritering och organisation	Poängsättning: 0 till 20 poäng
		Krav för godkänt är minst 20 poäng för delprov d och e tillsammans.'

"

Bakgrund till tvisten

13 Isabel Mendes ingav en ansökan till uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 och valde portugisiska som förstaspråk. Hon genomgick tillträdesproven den 11 februari 2011. Sista dagen för tillträdesproven var den 15 februari 2011.

14 Genom skrivelse av den 22 februari 2011 informerade Epso Isabel Mendes om det förestående offentliggörandet av rättelsen och innehållet i denna, nämligen att delproven d och e skulle slås samman och poängsättas med 40 poäng, med ett krav för godkänt på minst 20 poäng totalt för båda proven.

15 Genom skrivelse av den 17 mars 2011 informerade Epso Isabel Mendes om att hon hade fått godkänt resultat på tillträdesproven och i synnerhet 11 poäng på delprov d, att hon hade fått totalt 67,07 poäng samt att hon så snart som möjligt skulle informeras om huruvida hon tillhörde de sökande som skulle få delta i nästa skede av uttagningsprovet.

16 Genom skrivelse av den 7 april 2011 informerade Epso Isabel Mendes om att hon inte fanns med på förteckningen över de sökande som skulle kallas till utvärderingstesterna, eftersom de sökande som skulle få delta hade fått minst 68,8 poäng och hon hade fått lägre poäng (nedan kallat beslutet att neka henne tillträde till proven). I samma skrivelse informerade Epso Isabel Mendes om att hennes ansökan inte hade granskats av uttagningskommittén.

17 Genom skrivelse som var daterad den 12 april 2011 och som registrerades den 14 april 2011 ingav Isabel Mendes ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna (nedan kallat klagomålet) och gjorde i huvudsak gällande att antagandet av rättelsen utgjorde ett förfarandefel som orsakade henne skada. Följaktligen begärde hon att rättelsen skulle ogiltigförklaras, eftersom den ändrade ett utslagningsskede av förfarandet, med avseende på vilket proven redan hade genomförts och redan hade rättats ("I request … the annulment of the corrigendum, as modifying an eliminatory stage that has been already completed and corrected"), och eftersom endast de sökande som uppnått godkänt resultat i samtliga delprov skulle kallas till nästa skede ("… the invitation at the next stage of only those who have obtained a pass mark in all tests [including test d]").

18 Genom beslut av den 16 augusti 2011 avslog Epso, i egenskap av tillsättningsmyndighet, klagomålet. I beslutet informerade Epso Isabel Mendes om att rättelsen hade antagits på grund av att uppskattningarna av resultaten från tillträdesproven, vilka gjordes på grundval av de uppgifter som fanns tillgängliga efter proven, hade visat att andelen godkända på delprov d var betydligt lägre än väntat.

Parternas yrkanden och förfarandet

19 Isabel Mendes har yrkat att personaldomstolen ska

— i första hand,

— ogiltigförklara beslutet att neka henne tillträde till proven,

— följaktligen slå fast att Isabel Mendes åter ska få delta i anställningsförfarandet,

— under alla omständigheter förplikta Epso att tillhandahålla de uppgifter som den har tillgång till avseende samtliga sökandes resultat på delproven d och e,

— i andra hand, för det fall förstahandsyrkandet inte skulle bifallas, tillerkänna henne ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) fastställs till 50 000 euro, och

— under alla omständigheter tillerkänna henne ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) fastställs till 50 000 euro, som ersättning för ideell skada.

20 Kommissionen har yrkat att personaldomstolen ska

— ogilla talan, och

— förplikta Isabel Mendes att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Genom skrivelser av den 25 april 2012 anmodade personaldomstolen parterna att inge vissa upplysningar och handlingar. Parterna efterkom personaldomstolens begäran inom den fastställda tidsfristen.

22 Parterna utvecklade sin talan och svarade på personaldomstolens frågor vid förhandlingen den 28 juni 2012. Efter förhandlingen avslutades det muntliga förfarandet och överläggningen i målet inleddes.

23 Genom beslut av den 12 juli 2012 återupptog personaldomstolen det muntliga förfarandet och anmodade kommissionen att precisera hur tillträdesproven i uttagningsprovet hade organiserats och särskilt huruvida de sökande fritt kunnat välja hur de skulle fördela den fastställda tiden för samtliga prov mellan delproven eller huruvida maximitiden för varje delprov fastställts i förväg. Personaldomstolen anmodade dessutom kommissionen att ange huruvida de sökande i uttagningsprovet fått tillgång till denna information före proven och i så fall hur denna information lämnats till dem.

24 Kommissionen efterkom personaldomstolens begäran genom skrivelse av den 17 juli 2012.

25 Genom skrivelse av den 6 september 2012 informerade personaldomstolen parterna om att det muntliga förfarandet hade avslutats och att överläggningen i målet hade inletts.

Huruvida talan kan tas upp till prövning

1. *Parternas argument*

26 Kommissionen har i sitt svaromål framställt en invändning om rättegångshinder, vilket avser att talan inte föregicks av ett klagomål.

27 Närmare bestämt anser kommissionen att Isabel Mendes inte begärde i sitt klagomål att beslutet att anta rättelsen skulle ogiltigförklaras och att endast de sökande som fått godkänt resultat på varje delprov, inklusive delprov d, skulle kallas till utvärderingstesterna. Förevarande talan avser däremot beslutet att neka henne tillträde till proven. Talan har följaktligen ett annat föremål än klagomålet och den kan inte anses ha föregåtts av klagomålet, utan utgör snarare en direkt talan vid personaldomstolen. En sådan direkt talan borde dock ha väckts inom tidsfristen på tre månader, förlängd med tio dagar med hänsyn till avstånd i samtliga fall, från delgivningen av beslutet att neka henne tillträde till proven, det vill säga senast den 18 juli 2011, eftersom den 17 juli var en söndag. Förevarande talan väcktes dock först den 28 november 2011 och därmed för sent, och det är följaktligen uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning.

28 Vid förhandlingen genmälde Isabel Mendes att det framgår av rättspraxis att klagomålet ska göra det möjligt för tillsättningsmyndigheten att i tillräcklig detalj få kännedom om den kritik som de berörda personerna har riktat mot de omtvistade besluten, och att administrationen inte ska tolka klagomålen restriktivt, utan förutsättningslöst, eftersom de berörda personerna i detta skede kan agera utan att biträdas av en advokat, såsom var fallet i förevarande mål. Vidare hävdade Isabel Mendes att hon anfört identiska anmärkningar i klagomålet och i ansökan, och därmed iakttagit det krav på överensstämmelse som framgår av rättspraxis. Isabel Mendes hävdade slutligen att klagomålet underförstått avsåg beslutet att neka henne tillträde till proven.

2. *Personaldomstolens bedömning*

29 Enligt artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna kan talan i ett personalmål endast tas upp till sakprövning då ett klagomål har anförts till tillsättningsmyndigheten och klagomålet har avslagits, antingen uttryckligen eller tyst.

30 Enligt fast rättspraxis avser dock kravet i artikel 91 i tjänsteföreskrifterna endast de rättsakter som tillsättningsmyndigheten eventuellt kan ändra (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 14 juli 1983 i mål 144/82, Detti mot domstolen, punkt 16), vilket gör att en talan mot uttagningskommitténs beslut normalt ska väckas vid unionsdomstolen direkt (se, exempelvis, förstainstansrättens dom av den 31 maj 2005 i mål T-294/03, Gibault mot kommissionen, punkt 22, och personaldomstolens dom av den 23 november 2010 i mål F-50/08, Bartha mot kommissionen, punkt 25).

31 Om den berörda personen emellertid väljer att först vända sig till administrationen med ett administrativt klagomål som avser ett beslut av en uttagningskommitté, beror frågan huruvida den talan som senare väckts avseende beslutet att avslå detta klagomål kan tas upp till prövning på om den berörda personen har iakttagit samtliga formella krav som är förenade med ett föregående klagomål (domen i det ovannämnda målet Gibault mot kommissionen, punkt 22). I synnerhet börjar tidsfristen för att väcka talan avseende ett uttryckligt beslut att avslå ett klagomål att löpa, i enlighet med artikel 91 i tjänsteföreskrifterna, på delgivningsdagen för nämnda beslut (personaldomstolens dom av den 20 juni 2012 i mål F-66/11, Cristina mot kommissionen, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

32 För att i förevarande fall fastställa huruvida klagomålet och förevarande talan har samma föremål, ska det undersökas huruvida klagomålet riktar sig mot beslutet att neka henne tillträde till proven.

33 Det har vid flera tillfällen slagits fast att personaldomstolen är ensam behörig att göra en precis rättslig kvalificering av en skrivelse eller en handling, oavsett hur parterna eller en av parterna har kvalificerat denna (domstolens dom av den 29 juni 2000 i mål C-154/99 P, Politi mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, punkt 16).

34 En skrivelse utgör ett klagomål om en tjänsteman, utan att uttryckligen begära att beslutet i fråga ska återkallas, däri klart ger uttryck för sin avsikt att angripa det beslut som går honom emot (förstainstansrättens dom av den 16 februari 2005 i mål T-354/03, Reggimenti mot parlamentet, punkt 43). I det avseendet har rättsaktens innehåll företräde framför formen (förstainstansrättens dom av den 14 juli 1998 i mål T-219/97, Brems mot rådet, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

35 Det administrativa förfarandet, under vilket de berörda personerna kan agera utan att biträdas av en advokat, är dessutom informellt till sin karaktär och följaktligen ska administrationen inte tolka klagomålen restriktivt, utan tvärtom pröva dem förutsättningslöst (se domstolens dom av den 14 mars 1989 i mål 133/88, Del Amo Martinez mot parlamentet, punkt 11, och förstainstansrättens dom av den 21 oktober 2004 i mål T-49/03, Schumann mot kommissionen, punkt 39).

36 I förevarande fall konstaterar personaldomstolen inledningsvis att klagomålet, vilket är daterat den 12 april 2011 och registrerades vid Epso den 14 april 2011, ingavs efter det att beslutet att neka henne tillträde till proven hade antagits, vilket är ett beslut som otvivelaktigt går Isabel Mendes emot.

37 Vidare finns det inte något i klagomålet som tyder på att Isabel Mendes handlade med hänsyn till allmänintresset. Tvärtom hänvisade hon uttryckligen till sin personliga situation, genom att uppge att hon hade klarat samtliga delprov och särskilt att hon var en av få sökande som hade klarat delprov d. Enligt lydelsen i klagomålet har Isabel Mendes formellt påtalat ett förfarandefel som har orsakat henne skada (”I … hereby would like to formally complain … about a procedural irregularity that brings me prejudice”). Hon har vidare påpekat att utan rättelsen skulle de sökande som inte nådde upp till godkänt resultat i delprov d ha blivit uteslutna, men att rättelsen förändrade situationen radikalt, genom att ändra antalet och sammansättningen i den grupp av sökande som fick delta i nästa skede (”[c]andidates with no pass mark in test [d] would be eliminated, but the corrigendum changes radically this … the population of candidates to be admitted to the next stage would change in both composition and numbers”). Isabel Mendes har dessutom hävdat att hon, med hänsyn till kravet för godkänt på 10 poäng för delprov d, hade valt en annan taktik och andra förberedelser, särskilt vad gäller hur hon disponerade sin tid och valde ut de viktigaste delarna av provet, än vad hon skulle ha gjort om det inte hade funnits något krav för godkänt för detta delprov (”in order to succeed in test [d] with a pass mark of 10, I had a different approach and preparation [time management, focusing on the most important parts, etc.] than if there was no pass mark”).

38 Det framgår således av klagomålets ordalydelse, bedömd i sin helhet, och av det faktiska sammanhang i vilket klagomålet upprättades att konstaterandet att rättelsen utgjorde ett förfarandefel som orsakade henne skada utgjorde – i motsats till vad kommissionen har hävdat – den grund på vilken Isabel Mendes baserade sin begäran om ogiltigförklaring av beslutet att neka henne tillträde till proven, och inte själva föremålet för begäran.

39 Följaktligen finner personaldomstolen att tillsättningsmyndigheten, i sitt beslut att avslå klagomålet, och kommissionen, i sitt svaromål, gjorde en felaktig bedömning när de ansåg att klagomålet endast var riktat mot rättelsen, då det underförstått, men otvetydigt, avsåg beslutet att neka henne tillträde till proven och endast som en stödjande invändning avsåg rättelsen.

40 Det ska följaktligen anses att förevarande talan, vilken avser beslutet att neka henne tillträde till proven, har samma föremål som klagomålet och att den således föregicks av klagomålet. Även om det antas att beslutet att neka henne tillträde till proven, vilket var daterat den 16 augusti 2011, delgavs Isabel

Mendes samma dag, vilket kommissionen inte har visat, skulle den sista dagen för att väcka talan ha varit den 28 november 2011, eftersom den 26 november 2011 var en lördag. Talan, vilken ingavs den 28 november 2011, väcktes följaktligen inom den föreskrivna tidsfristen.

41 Härav följer att kommissionen invändning om rättegångshinder ska avslås.

Prövning i sak

1. *Yrkandet om att Isabel Mendes åter ska få delta i anställningsförfarandet och att åtgärder för processledning ska vidtas*

42 Genom sitt andra förstahandsyrkande har Isabel Mendes försökt utverka att hon åter ska få delta i det anställningsförfarande som inleddes genom uttagningsprovet.

43 Enligt fast rättspraxis ankommer det inte på unionsdomstolen, inom ramen för en prövning av lagenligheten, att rikta förelägganden till unionens institutioner eller träda i deras ställe (förstainstansrättens dom av den 5 april 2005 i mål T-336/02, Christensen mot kommissionen, punkt 17, och personaldomstolens dom av den 8 februari 2012 i mål F-23/11, AY mot rådet, punkterna 13 och 14).

44 Detta yrkande ska följaktligen avvisas.

45 Genom det tredje förstahandsyrkandet har Isabel Mendes yrkat att personaldomstolen ska förplikta Epso att tillhandahålla de uppgifter som Epso har tillgång till avseende samtliga sökandes resultat på delproven d och e.

46 Personaldomstolen finner att de skriftliga inlagor som har utväxlats, parternas svar på de frågor som ställdes vid förhandlingen och de handlingar och yttranden som har ingetts efter förhandlingen innehåller tillräckliga upplysningar och att det därför saknas anledning att bifalla ovannämnda yrkande.

2. *Yrkandet om ogiltigförklaring*

47 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att neka henne tillträde till proven har Isabel Mendes åberopat två grunder. Den första grunden avser en invändning om att rättelsen är rättsstridig och den andra grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed och av omsorgsplikten.

Den första grunden: Invändningen om att rättelsen är rättsstridig

48 Till stöd för den första grunden har Isabel Mendes anfört fyra anmärkningar, vilka avser åsidosättande av artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna och av bilaga III till tjänsteföreskrifterna, samt åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och av principen om skydd för berättigade förväntningar.

49 Beträffande de två förstnämnda anmärkningarna konstaterar personaldomstolen att de endast har angetts i ansökan och inte stöds av några argument. Tvärtemot det krav som föreskrivs i artikel 35.1 e i rättegångsreglerna har nämligen Isabel Mendes inte alls angett av vilka skäl rättelsen skulle strida mot artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna eller bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Dessa anmärkningar ska följaktligen avvisas och endast de anmärkningar som avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och av principen om skydd för berättigade förväntningar ska prövas.

Parternas argument

50 Beträffande påståendet att principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosattes har Isabel Mendes erinrat om att hon, enligt den ursprungliga versionen av meddelandet om uttagningsprov, hade fått godkänt resultat på samtliga tillträdesprov. Hon har hävdat att om rättelsen, vilken antogs efter det att hon hade genomgått tillträdesproven, inte hade tillämpats på hennes fall, skulle hon med stor säkerhet ha fått ett av de bästa resultaten på dessa prov.

51 Ändringen av villkoren för poängsättningen av delproven d och e har med nödvändighet påverkat hennes resultat på dessa prov och den rangordning som följde därav. Antalet sökande som klarade delproven d och e när de poängsattes gemensamt var nämligen högre än antalet sökande som klarade delproven d och e när de poängsattes separat. Eftersom de sökande som fick delta i utvärderingstesterna blev fler till antalet på grund av rättelsen, minskade därigenom hennes chanser att, genom att erhålla ett högre genomsnitt än sina konkurrenter, få delta i dessa tester.

52 Isabel Mendes har erinrat om att enligt rättspraxis utgör rättssäkerhetsprincipen hinder för att det fastställs att en rättsakt av Europeiska unionens institutioner ska börja gälla från en tidpunkt före dess offentliggörande, förutom i undantagsfall, om det eftersträvade målet så kräver och om berörda personers berättigade förväntningar vederbörligen beaktas. I förevarande fall finns det dock inte någon särskild omständighet som motiverar antagandet av rättelsen.

53 Vidare har Isabel Mendes konstaterat att kommissionen har motiverat antagandet av rättelsen med tjänstens krav, vilka påstås följa av en ökad risk för att inte uppnå ett tillräckligt antal sökande som får delta i det andra skedet av uttagningsprovet, nämligen utvärderingstesterna. Hon har hävdat att kommissionen inte har lagt fram några bevis för att det föreligger ett sådant intresse.

54 Kommissionen har genmält att rättelsen antogs för att undvika följderna av en onödig stränghet som konstaterades vad beträffar delprov d och att ett sådant mål i sig är legitimt och förenligt med tjänstens intresse. När tillsättningsmyndigheten konstaterar att de villkor som uppställs i ett meddelande om uttagningsprov är alltför stränga, kan den alltid ändra dessa, i den mån den gör det på ett opartiskt sätt och inte i betraktande av de sökande som har anmält sig.

55 Under alla omständigheter är denna åtgärd förenlig med proportionalitetsprincipen och ger även uttryck för omsorg om de sökande, eftersom den förhindrar att de sökande drabbas av de dröjsmål som skulle följa om det anordnades ett nytt uttagningsprov. Vidare är en sådan åtgärd förenlig med principen om god förvaltningssed, eftersom den gör det möjligt att spara de allmänna medel som skulle ha använts till ingen nytta om administrationen, efter ogiltigförklaring av ett uttagningsprov, var tvungen att anordna ett nytt uttagningsprov.

56 Vad beträffar tjänstens intresse anser kommissionen att det ligger lika mycket i de sökandes eget intresse, som i tillsättningsmyndighetens intresse, att den utövar ständig tillsyn över tillförlitligheten i de prov som den föreskriver, framför allt när det gäller prov som används för första gången, såsom i förevarande fall. Utan en sådan tillsyn skulle unionsdomstolen riskera att bli överhopad av mål där beslut om uteslutning från uttagningsprov som beror på onödigt stränga prov angrips.

57 Vad beträffar påståendet att principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosattes, har kommissionen angett att rättelsen skedde vid en tidpunkt då Isabel Mendes inte kunde ha fått några försäkringar om att hon skulle uppfylla behörighetskraven för det andra skedet av uttagningsprovet.

Personaldomstolens bedömning

58 Enligt artikel 1.1 e i bilaga III till tjänsteföreskrifterna ska provens art och viktning/poängantal, i de fall uttagningen bygger på prov, anges i meddelandet om uttagningsprov (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Detti mot domstolen, punkt 27).

59 Vidare följer det av fast rättspraxis att ordalydelsen i meddelandet om uttagningsprov utgör såväl ramen för lagenligheten, som ramen för uttagningskommitténs bedömning (se domen i det ovannämnda målet Schumann mot kommissionen, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

60 I förevarande fall är det ostridigt att poängsättningen av delproven d och e, som föreskrevs i meddelandet om uttagningsprov, ändrades genom rättelsen efter det att tillträdesproven hade avslutats, genom att det föreskrivs att dessa två delprov skulle slås samman och poängsättas med 40 poäng, med ett krav för godkänt på minst 20 poäng totalt.

61 Personaldomstolen ska således undersöka huruvida ändringen av poängsättningen av delproven efter det att proven hade genomförts strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, vilket Isabel Mendes anser är fallet.

– Huruvida principen om skydd för berättigade förväntningar åsidosattes

62 Personaldomstolen erinrar om att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar tillkommer varje person som befinner sig i en situation där administrationen, genom att ge tydliga försäkringar i form av tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från en behörig och tillförlitlig källa, har väckt grundade förhoppningar (förstainstansrättens dom av den 11 juli 2007 i mål T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mot kommissionen, punkt 96).

63 I förevarande fall innehöll meddelandet om uttagningsprov sådana försäkringar, på grundval av vilka Isabel Mendes hade fog för att förvänta sig att de sökande som skulle få delta i utvärderingstesterna skulle väljas ut endast bland dem som hade uppnått godkänt resultat på tillträdesproven och i synnerhet minimipoängen på 10 poäng på delprov d.

64 Jämförande prov är per definition prov där varje sökandes prestation bedöms i förhållande till övriga sökandes prestationer, vilket gör att antalet sökande som får delta i dessa prov kan ha en inverkan på uttagningskommitténs bedömning av de sökande. Denna bedömning återspeglar de värdeomdömen som ges avseende en sökandes prestation i förhållande till övriga sökandes prestationer. Härav följer att ju större antalet sökande vid denna typ av prov är, desto större krav ställs på dessa sökande från uttagningskommitténs sida (se förstainstansrättens dom av den 5 mars 2003 i mål T-24/01, Staelen mot parlamentet, punkt 57).

65 Den ändring av de regler för poängsättningen av delproven d och e som föreskrevs i meddelandet om uttagningsprov kan påverka Isabel Mendes möjligheter att bli uppförd på förteckningen över de sökande som får delta i utvärderingstesterna, eftersom en sådan ändring kan medföra en ökning av antalet sökande som har uppnått minimipoängen för proven, och följaktligen minska hennes möjligheter att höra till de bästa sökande.

66 Det är ostridigt mellan parterna att en sådan ökning var själva syftet med rättelsen, vilken antogs efter det att Epso konstaterade ett ”allvarligt och oväntat problem vad beträffar resultaten på delprov d”. Enligt Epso hade delprovet utformats så, att andelen godkända skulle uppgå till ungefär 50 procent, men i själva verket visade sig andelen godkända uppgå till ungefär 15 procent.

67 Vidare framgår det av handlingarna i målet och särskilt av den simulering som Epso gjorde på grundval av tillgängliga uppgifter efter proven och utan beaktande av neutraliseringen av vissa frågor eller uttagningskommitténs beslut huruvida ansökningarna uppfyllde kraven, en simulering som kommissionen ingav som bilaga till sitt svaromål (nedan kallad simuleringen), att rättelsen hade avsedd verkan. I synnerhet för de sökande som, i likhet med Isabel Mendes, hade valt portugisiska som förstaspråk, uppskattades antalet sökande som skulle ha klarat delprov d utan rättelsen till 50, medan 211 sökande hade klarat de sammanslagna delproven d och e med rättelsen. Med beaktande av antalet sökande som hade klarat delprov d utan rättelsen, krävdes det enligt simuleringen minst 65,533 poäng för att höra till de 48 bästa sökande som skulle få delta i utvärderingstesterna. Med rättelsen krävdes det däremot minst 73,400 poäng för att höra till de 48 bästa sökande.

68 Rättelsens inverkan på Isabel Mendes ställning är särskilt tydlig när man noterar att hon, utan rättelsen, skulle ha tillhört de 48 bästa portugisiskspråkiga sökandena, efter att ha fått 67,07 poäng på tillträdesproven.

69 Det kan även tilläggas att kommissionen, som svar på en fråga som ställdes vid förhandlingen, medgav att det i samband med tillämpningen av en rättelse till ett meddelande om uttagningsprov, efter det att utvärderingstesterna genomförts, teoretiskt sett skulle ha varit möjligt för ledamöterna i Epso eller i uttagningskommittén att känna till namnen på de sökande som hade klarat testerna. Under dessa omständigheter, varvid det samtidigt ska framhållas att Isabel Mendel inte har gjort gällande att ett sådant missbruk har förekommit och att det inte finns någon uppgift bland handlingarna i målet som antyder att ett sådant missbruk skedde i förevarande fall, konstaterar personaldomstolen att kommissionen inte har kunnat visa att användningen av en sådan metod inte medför risk för missbruk.

70 Härav följer att tillämpningen av rättelsen i Isabel Mendes fall inte tog hänsyn till de försäkringar som hon hade fått genom meddelandet om uttagningsprov vad gäller poängsättningen av delproven d och e, och följaktligen åsidosattes principen om skydd för berättigade förväntningar.

– Huruvida rättssäkerhetsprincipen åsidosattes

71 Enligt fast rättspraxis syftar rättssäkerhetsprincipen till att säkerställa förutsebarheten rörande de situationer och rättsförhållanden som omfattas av unionsrätten (domstolens dom av den 15 september 2005 i mål C-199/03, Irland mot kommissionen, punkt 69).

72 Denna princip utgör i allmänhet hinder för att det fastställs att en rättsakt av unionens institutioner ska börja gälla från en tidpunkt före dess offentliggörande. Det kan i undantagsfall förhålla sig annorlunda om det eftersträvade målet så kräver och om berörda personers berättigade förväntningar vederbörligen beaktas (tribunalens dom av den 10 november 2010 i mål T-260/09 P, harmoniseringsbyrån mot Simões Dos Santos, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

73 I förevarande fall är de kumulativa villkor som uppställs i rättspraxis för antagandet av en rättsakt med retroaktiv verkan, såsom rättelsen som ändrade poängsättningen av delproven d och e efter det att de hade genomförts, inte uppfyllda.

74 Vad beträffar det första villkoret om det eftersträvade målet, har kommissionen gjort gällande att antagandet av rättelsen gjorde det möjligt för tillsättningsmyndigheten att utöva bestående tillsyn över de föreskrivna provens effektivitet, särskilt för att undvika alltför stränga prov.

75 Personaldomstolen konstaterar att även om en sådan tillsyn mycket riktigt ligger i administrationens och de sökandes eget intresse, får den dock inte inverka menligt på de sökandes berättigade förväntningar på att proven i uttagningsprovet genomförs på det sätt som anges i meddelandet om uttagningsprov, vilket utesluter en möjlighet att i efterhand ändra de kriterier för poängsättningen av proven som fastställts i meddelandet om uttagningsprov.

76 I rättspraxis har det visserligen godtagits att om tillsättningsmyndigheten, efter offentliggörandet av ett meddelande om uttagningsprov, upptäcker att de krav som uppställts var strängare än vad tjänstens behov krävde, kan den antingen fortsätta förfarandet genom att eventuellt rekrytera färre godkända sökande än vad som ursprungligen planerades, eller göra om uttagningsförfarandet genom att återkalla det ursprungliga meddelandet om uttagningsprov och ersätta detta med ett rättat meddelande (se, analogt, beträffande ett meddelande om lediga tjänster, förstainstansrättens dom av den 2 oktober 1996 i mål T-356/94, Vecchi mot kommissionen, punkt 56).

77 Antagandet av en rättelse till meddelandet om uttagningsprov efter det att vissa prov har hållits kan dock inte anses likvärdigt med någon av de lösningar som angetts i föregående punkt i denna dom.

78 Det räcker nämligen att påpeka att när tillsättningsmyndigheten beslutar att göra om ett uttagningsförfarande, kan de sökande som anmälde sig till det ursprungliga förfarandet i regel anmäla sig till det nya förfarandet. En sådan möjlighet finns däremot inte för sökande som, i likhet med Isabel Mendes, har uteslutits till följd av ett beslut som antagits på grundval av en ändring av meddelandet om uttagningsprov.

79 Valet att fortsätta uttagningsförfarandet genom att rekrytera färre godkända sökande än vad som ursprungligen planerades gör det dessutom möjligt att respektera samtliga sökandes berättigade förväntningar på att proven ska genomföras på det sätt som anges i meddelandet om uttagningsprov.

80 Att ändra ett meddelande om uttagningsprov i efterhand skiljer sig även från de olika metoderna för att neutralisera frågor i de skriftliga proven (se, exempelvis, förstainstansrättens dom av den 17 januari 2001 i mål T-189/99, Gerochristos mot kommissionen, punkterna 25 och 26, och domen i det ovannämnda målet Schumann mot kommissionen, punkterna 58 och 61).

81 I förevarande fall ändrade nämligen tillsättningsmyndigheten villkoren för poängsättningen av delproven d och e genom rättelsen. Dessa villkor för poängsättning omfattas av begreppet ”provens viktning/poängantal” som föreskrivs i artikel 1.1 e i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och ska följaktligen fastställas i meddelandet om uttagningsprov. Neutralisering av frågorna i de skriftliga proven avser däremot antalet frågor som ett prov består av, samt den individuella poängsättningen av varje fråga. Sådana uppgifter omfattas inte av det ovannämnda begreppet ”provens viktning/poängantal” och behöver således inte nödvändigtvis anges i ett meddelande om uttagningsprov, vilket gör att en eventuell ändring av dessa efter det att proven har inletts inte på något sätt ändrar meddelandet om uttagningsprov.

82 Kommissionen anser att antagandet av rättelsen även var motiverat med hänsyn till god förvaltningssed och omsorgsplikten gentemot de sökande. Sådana hänsyn kan dock inte godtas i förevarande fall. Det räcker nämligen att notera att antagandet av rättelsen absolut inte gynnar alla sökande och den medförde att sökande som, i likhet med Isabel Mendes, hade fått godkänt resultat på samtliga delprov enligt de kriterier för poängsättning av tillträdesproven som föreskrevs i meddelandet om uttagningsprov uteslöts från uttagningsförfarandet.

83 Slutligen kan inte heller kommissionen hävda att antagandet av rättelsen inte strider mot rättssäkerhetsprincipen, genom att stödja sig på proportionalitetsprincipen. Enligt proportionalitetsprincipen, vilken enligt fast rättspraxis ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, krävs det för att en åtgärd som vidtagits av en unionsinstitution ska vara lagenlig, när det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan, att den åtgärd väljs som är minst ingripande

och att de vållade olägenheterna inte är orimliga i förhållande till det eftersträvade målet (se domen i det ovannämnda målet Schumann mot kommissionen, punkt 52). Överväganden som avser en åtgärds proportionalitet kan dock inte motivera antagandet av en rättsakt som strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar, såsom ändringen av meddelandet om uttagningsprov efter det att tillträdesproven hade hållits, eftersom proportionalitetsprincipen endast är tillämplig när det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan (personaldomstolens dom av den 30 september 2010 i mål F-76/05, Torijano Montero mot rådet, punkt 81 och där angiven rättspraxis).

84 Vad beträffar det andra villkoret, vilket avser att berörda personers berättigade förväntningar ska beaktas, räcker det att hänvisa till punkterna 64–69 i förevarande dom. Av dessa punkter framgår det att tillämpningen av rättelsen strider mot de berättigade förväntningarna hos sökande som, i likhet med Isabel Mendes, förväntade sig att endast de sökande som hade fått godkänt resultat på tillträdesproven, i enlighet med vad som föreskrevs i meddelandet om uttagningsprov, skulle föras upp på förteckningen över de sökande som fick delta i utvärderingstesterna.

85 Av det ovan anförda följer att tillämpningen av rättelsen i Isabel Mendes fall strider mot rättssäkerhetsprincipen.

86 Personaldomstolen finner följaktligen att tillsättningsmyndigheten, genom att tillämpa rättelsen i Isabel Mendes fall, i strid med principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, gjorde sig skyldig till en oegentlighet i uttagningsförfarandet. Följaktligen ska beslutet att neka Isabel Mendes tillträde till utvärderingstesterna ogiltigförklaras.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och av omsorgsplikten

87 Isabel Mendes anser att Epso åsidosatte principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten genom att anta beslutet att inte låta henne delta i utvärderingstesterna, eftersom det angripna beslutet medför att en sökande som uppfyller samtliga behörighetskrav som föreskrivs i meddelandet om uttagningsprov och som på grund av redan förvärvad yrkeserfarenhet i alla avseenden tillgodoser tjänstens intresse utesluts från anställningsförfarandet.

88 I det avseendet räcker det att påpeka att omsorgsplikten inte alls kräver att uttagningskommittén ska föra upp alla sökande, som själva anser att de uppfyller kraven för de tjänster som ska tillsättas, på reservlistan (se domen i det ovannämnda målet Cristina mot kommissionen, punkt 83).

89 Även om det antas att Isabel Mendes i sin ansökan har anfört omständigheter som kan visa att hon uppfyllde samtliga behörighetskrav och tillgodosåg tjänstens intresse, följer det av fast rättspraxis att uttagningskommittén i ett uttagningsprov på grundval av meriter och prov har befogenhet att företa en skönsmässig bedömning i enlighet med tjänsteföreskrifternas bestämmelser om uttagningsförfaranden, för att i varje enskilt fall bedöma huruvida de examensbevis som varje sökande har ingett och deras tidigare yrkeserfarenhet motsvarar den nivå som krävs enligt tjänsteföreskrifterna och det aktuella meddelandet om uttagningsprov. Vid sin lagenlighetsprövning ska personaldomstolen begränsa sig till att kontrollera att det vid utövandet av denna befogenhet inte har gjorts uppenbart oriktiga bedömningar (se förstainstansrättens dom av den 21 november 2000 i mål T-214/99, Carrasco Benítez mot kommissionen, punkterna 69–71). Eftersom Isabel Mendes inte har anfört någon omständighet som kan styrka att en sådan oriktig bedömning har skett, ska denna grund lämnas utan avseende.

90 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser denna grund.

3. *Skadeståndsyrkandena*

Parternas argument

91 Isabel Mendes anser att hon har lidit ekonomisk och ideell skada på grund av att beslutet att inte låta henne delta i utvärderingstesterna är felaktigt.

92 Den ekonomiska skadan, vilken Isabel Mendes provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) har uppskattat till 50 000 euro, uppkom till följd av att hon fråntogs möjligheten att bli tjänsteman.

93 Den ideella skadan, vilken Isabel Mendes i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*) har beräknat till 50 000 euro, uppkom genom den synnerligen bristande omsorg med vilken Epso hanterade hennes ärende och genom den bristande omsorg den visade henne.

94 Kommissionen anser att det är uppenbart att skadeståndsyrkandena är ogrundade och att de under alla omständigheter ska avvisas, eftersom de inte framställdes i klagomålet.

Personaldomstolens bedömning

95 Vad beträffar frågan huruvida skadeståndsyrkandena kan tas upp till prövning, räcker det att erinra om att i det rättsmedelssystem som föreskrivs i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna kan, när det finns ett nära samband mellan ett yrkande om ogiltigförklaring och ett skadeståndsyrkande, ett skadeståndsyrkande som för första gången framställs vid personaldomstolen tas upp till prövning även om det föregående administrativa klagomålet endast avsåg ogiltigförklaring av det beslut som påstås medföra skada, eftersom ett yrkande om ogiltigförklaring kan medföra ett yrkande om ersättning för den påstådda skadan (förstainstansrättens dom av den 15 maj 1997 i mål T-273/94, N mot kommissionen, punkt 159, och av den 18 februari 2004 i mål T-320/02, Esch-Leonhardt m.fl. mot ECB, punkt 47).

96 I förevarande fall finns det ett nära samband mellan yrkandet om ogiltigförklaring och skadeståndsyrkandet, vilket gör att sistnämnda yrkande kan tas upp till prövning, trots att det inte angavs i klagomålet.

97 Personaldomstolen konstaterar att skadeståndsyrkandet avseende den ekonomiska skadan framställdes i andra hand. Eftersom Isabel Mendes förstahandsyrkande om att hon åter ska få delta i uttagningsförfarandet har avvisats i punkt 44 i förevarande dom, ska andrahandsyrkandet om ersättning för denna skada prövas.

98 Enligt fast rättspraxis förutsätter administrationens skadeståndsansvar att sökanden visar att det föreligger en oegentlighet, en verklig skada och ett orsakssamband mellan oegentligheten och den åberopade skadan (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 1 juni 1994 i mål C-136/92 P, kommissionen mot Brazzelli Lualdi m.fl., punkt 42, och av den 21 februari 2008 i mål C-348/06 P, kommissionen mot Girardot, punkt 52).

99 I förevarande mål har Isabel Mendes yrkat skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som hon påstår sig ha lidit till följd av antagandet av beslutet att neka henne tillträde till proven. Eftersom detta beslut har ogiltigförklarats, ska det undersökas huruvida den konstaterade oegentligheten har orsakat Isabel Mendes skada och huruvida det föreligger ett orsakssamband mellan denna skada och oegentligheten.

100 Beträffande den åberopade ekonomiska skadan ankommer det på kommissionen, med tillämpning av artikel 266 FEUF, att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förevarande dom, och i synnerhet att med iakttagande av legalitetsprincipen vidta alla rättsliga åtgärder som ger en skälig ersättning för den olägenhet som Isabel Mendes lidit till följd av den ogiltigförklarade rättsakten (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 i mål T-132/03, Casini mot kommissionen, punkt 98, och personaldomstolens dom av den 7 juni 2011 i mål F-84/09, Larue och Seigneur mot ECB, punkt 64), utan att det påverkar Isabel Mendes möjlighet att därefter väcka talan mot de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att följa denna dom. Under dessa omständigheter finner personaldomstolen att skadeståndsyrkandet avseende den ekonomiska skadan har framställts för tidigt och därför ska lämnas utan avseende.

101 Vad däremot beträffar yrkandet om skadestånd för den ideella skada som Isabel Mendes påstår sig ha lidit, går det att sluta sig till skadans art och orsakssambandet mellan handlandet och den åberopade skadan av den känsla av frustration och orättvisa som Isabel Mendes med fog har kunnat ha på grund av att hon drabbats av en rättsstridighet.

102 Personaldomstolen erinrar om att ogiltigförklaringen av en rättsakt av administrationen redan i sig utgör en lämplig och i princip tillräcklig gottgörelse för all ideell skada, om inte sökanden visar att han har lidit en ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som föranledde ogiltigförklaringen och som inte kan gottgöras fullt ut genom denna ogiltigförklaring (tribunalens dom av den 9 december 2010 i mål T-526/08 P, kommissionen mot Strack, punkt 99). Så är särskilt fallet, för det första, när den ogiltigförklarade rättsakten innehåller en uttrycklig negativ bedömning av sökandens förmågor som skulle kunna skada denne, för det andra, när den rättsstridighet som har förekommit är särskilt allvarlig och, för det tredje, när ogiltigförklaringen saknar ändamålsenlig verkan och därför inte i sig kan utgöra en lämplig och tillräcklig gottgörelse för all ideell skada som den ogiltigförklarade rättsakten har orsakat (personaldomstolens dom av den 12 maj 2011 i mål F-66/10, AQ mot kommissionen, punkterna 105, 107 och 109).

103 I förevarande fall kommer en ogiltigförklaring av beslutet att inte föra upp Isabel Mendes på förteckningen över de sökande som fick delta i utvärderingstesterna i det allmänna uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 inte att undanröja verkningarna av den konstaterade rättsstridigheten, och den kan i synnerhet inte i sig utgöra en lämplig gottgörelse för den möda och den tid som Isabel Mendes har lagt ned på att förbereda sig i onödan. Följaktligen beslutar personaldomstolen att kommissionen ska utge 2 000 euro till Isabel Mendes som ersättning för den ideella skadan.

Rättegångskostnader

104 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna ska, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitel 8 i avdelning II i rättegångsreglerna, tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

105 Av domskälen ovan framgår att kommissionen har tappat målet. Eftersom Isabel Mendes inte har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, beslutar dock personaldomstolen, med tillämpning av artikel 89.3 i rättegångsreglerna, att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

PERSONALDOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande:

1) Det beslut som fattades av uttagningskommittén vid det allmänna uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 den 7 april 2011 att inte låta Isabel Mendes delta i utvärderingstesterna ogiltigförklaras.

2) Europeiska kommissionen förpliktas att utge 2 000 euro till Isabel Mendes.

3) Talan ogillas i övrigt.

4) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Rofes i Pujol Boruta Bradley

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 mars 2013.

W. Hakenberg
Justitiesekreterare

M. I. Rofes i Pujol
Ordförande